

skattens Vedkommende kun skulde betyde en Indtægt paa 1½ Mill. Kr., vil jeg indtil videre i høj Grad betvivle. Men Tendensen deri er i hvert Tilfælde saadan, idet man har stillet det saaledes op, at det hverken skulde give Merindtægt eller forvolde Indtægtstab. Hvad Lovforslaget om Arveafgift angaar, har man lavet det saaledes, at den Merindtægt, der upaatvivlelig vil komme deraf, skal erstattes ved en Mindreindtægt gennem Nedsættelse af de indirekte Skatter. Nu er vi Venstremedlemmer af Udvalget af den Mening, at det i Aar af mange Grunde i høj Grad er paakrævet, hvis det paa nogen Maade er muligt, at komme til en Nedsættelse af Formue- og Indkomstskatten. Det er i høj Grad paakrævet, Staten kan ikke afvise det Krav, som nu stilles til den fra alle Sider. Naar der skal finde en Prisnedgang Sted, naar vi skal have det indenlandske Prisniveau afpasset efter den internationale Kronekurs, kan Staten ikke holde sig passiv, og Kommunerne kan heller ikke holde sig passive. Vi har jo ogsaa set, hvorledes Københavns Kommune — om end vistnok ret modvilligt — dog har bøjet sig for dette uafviselige Krav og har gennemført ganske betydelige Nedsættelser. Staten maa gøre noget lignende, og jeg nærer heller ingen Tvivl om, at der, naar samtlige Ændringsforslag til Finansloven, som muliggøres ved Kronestigningen, er stillet, vil vise sig en saa betydelig Mindreudgift, at der bliver Plads for Nedsættelser. En saadan Nedsættelse har vi imidlertid ment ikke behøvede at foregaa ved særlig Lov, idet den gældende Lovs § 53 jo netop aabner Adgang til at gøre det ved Finanslovbevilling, da der i Paragraffen er udtalt, at der kan ske en forholdsmaæssig Nedsækering af de Skattebeløb, der udkommer ved Paaligningen, ved Bevilling paa de aarlige Finanslove. Det har glædet mig at se i Flertallets Betænkning en Anerkendelse af dette Princip Opretholdelse, idet Flertallet siger, at „det er rigtigere at afpasse Indkomst- og Formueskat efter Behovet end at benytte indirekte Skatter dertil“. Det vil altsaa sige, at Udvalgets Flertal af Radikale og Socialdemokrater her slutter sig til det, som jeg altid har sluttet mig til: det engelske Princip om, at Formue- og Indkomstskatten i ganske særlig Grad er egnet til en saadan Afpassning. Det er den Vej, vi fra vor Side mener, at man maa gaa. Naar det, som jeg forventer, vil vise sig muligt for Staten at give Afkald paa en vis Del af sin Indtægt, fordi Udgiftsbesparelserne er bragt op til et tilstrækkeligt

højt Beløb, saa bør dette ske ved Anvendelse af § 53.

Jeg skal tilraade mine Meningsfæller at undlade at deltage i Afstemningen om Ændringsforslagene og at stemme imod Lovforslaget ved tredie Behandling.

Korsgaard: Om den Betænkning, som er afgivet, og som i særlig Grad staar for Flertallets Regning, maa man vel nok have Lov til at sige, at den ikke er meget lang, og ogsaa, at den ikke giver noget særdeles fyldigt Indtryk af, hvad man har foretaget sig i Udvalget. Betænkningen oplyser saaledes ikke, at Udvalget har modtaget en Deputation fra de tre, man kan vel nok sige bærende Erhverv indenfor Byerhvervene, nemlig Industrien, Skibsfarten og Storhandelen. En Deputation for disse tre Erhverv har imidlertid haft Foretræde for Udvalget og har overfor dette fremsat visse Ønsker. Jeg vil her gerne opholde mig en lille Smule ved et enkelt Punkt, der i særlig Grad blev understreget fra Skibsfartens Side, nemlig at man bestemt maatte fraraade overhovedet at beskatte udenlandsk Fortjeneste. Ærede Medlemmer vil vist erindre, at der i Loven af 1912 fandtes en Bestemmelse gaaende ud paa, at saadan Fortjeneste var skattefri; senere kom man ind paa at beskatte denne Fortjeneste, men ved Loven af 1922 vendte man atter tilbage til Bestemmelsen af 1912. Efter det af Finansministeren fremsatte Forslag foreslaas dette Forhold imidlertid paa ny ændret derhen, at Halvdelen af den udenlandske Fortjeneste skal kunne beskattes. Heroverfor er det nu, Skibsfarten gennem den Deputation, der altsaa har haft Foretræde for det af Folketinget om denne Sag nedsatte Udvalg, har protesteret, og jeg synes, man fra Skibsfartens Side gav særdeles gode Grunde for denne Protest. Man oplyste nemlig, at Skibsfarten i Kraft af, at Danmark er et Land, som i ringe Grad har Muligheder for selv at skaffe Fragter til den forholdsvis store Flaade, der sejler under dansk Flag, i Virkeligheden er ret svagt stillet, idet Udlandet, hvor man ellers maa finde de fornødne Fragter til de Skibe, man har, stiller sig forholdsvis lidet velvilligt overfor dansk Skibsfart. Da det nu er givet, at Skibsfarten erhvervsmæssigt set er en meget betydelig Faktor indenfor det danske Erhvervsliv overhovedet, forekommer det mig, at man ikke paa nogen Maade bør lægge en saadan Virksomhed Hindringer i Vejen, og givet er det jo ogsaa, at man fra dansk Side maa være i høj Grad interesseret i at